

# ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 125 (1125) • Субота, 8 липня 1995 року • Ціна договірна



## Польоти уві сні



Фото Олександра КЛИМЕНКА

«Польоти» академіка Сахарова гасили. Але Су-15 літав. Без польотів (у розумних межах) навіть тоталітарне суспільство обійтися не могло. Нині ситуація змінилася з точністю до навпаки. Заборони на польоти в інтелектуальні чи політичні сфери знято. Але Су-15 літає дуже мало. Немає керосину.

(Закінчення на 9-й стор.)



## та наяву

Читайте а суботньому випуску:

**Тиждень:**  
події, візити, призначення,  
розслідування

4-5  
стор.

Київський мегаполіс. Очіма столичної  
влади, українського законодавця,  
«Нью-Йорк таймс» і посла США в  
Україні Вільяма Міллера

6  
7  
8  
стор.

Якщо наші державні мужі  
літають «Люфтганзою»...

10  
стор.

Стецько — то добре,  
але Крамар недограв більше,  
ніж зіграв. Його дім — театр,  
його дім — Пії

11  
стор.

За Блохіним не заїржавіє, як і за  
золотими зірками баскетболу

12  
стор.

Відлуння пострілів на  
Бірючому Остріві

13  
стор.

## НАША ПЕРСПЕКТИВА — РАДА ЄВРОПИ

В Оттаві закінчує роботу 4-та щорічна сесія Парламентської Асамблеї ОБСЄ, участь у якій взяла делегація Верховної Ради України на чолі з Олександром Морозом. У загальних дискусіях лунала позитивна оцінка досвіду ОБСЄ, її місій у владі міжнародних суверенностей. Аналізувався досвід місії ОБСЄ в Україні. Зокрема, наголошувалося на важливості діяльності владних політичних і громад-

ських структур Криму в єдиному правовому просторі України.

Голова ВР України О. Мороз зустрівся з головою Загального комітету з політичних питань і безпеки Хавєром Рутресом, з яким обговорив практичні питання, пов'язані із вступом України до Ради Європи, проблеми стабільності в Європі, місця та ролі України в системі міжнародних організацій.

## ШОЛОМ, ТЕЛЬ-АВІВ!

10—12 липня відбудеться візит урядової делегації України на чолі з міністром закордонних справ Генадієм Удовенком до Ізраїлю. Як відомо, дипломатичні стосунки між зниклими країнами були встановлені ще 1991 року, невдовзі після проголошен-

ня Україною незалежності. В обох країнах плідно діють посольства, підписано цілий ряд двосторонніх документів, покликаних сприяти активізації співпраці у сферах економіки, науки, торгівлі, культури, освіти, туризму.

## Заатра День рибалки!



Тудя, де клає.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША

## Офіційно

РОЗБІВРОЄННЯ —  
СПРАВА НЕ З ДЕШЕВИХ

У Пентагоні відбулася церемонія офіційної асудції військовому міністру України. Валерія Шмарова вітали з усіма відповідними почестями. Після цього відбулися переговори між міністрами оборони України та США Валерією Шмаровою і Уільямом Перрі.

Як зазначив напередодні візиту керівник військового відомства України, на дії та інших асудціях перш за все будуть обговорюватися проблеми, які виникають з Тристоронньої Угоди Президента України, США і Росії. Зокрема планується переглянути деякі позиції випадаючої Угоди щодо збільшення коштів та ресурсів, які виділяються США на вирішення соціальних проблем військовослужбовців 43-ї ракетної армії стратегічного призначення. Як зазначив В.Шмарова, попередні домовленості про це з американським стороною в Міністерстві оборони України заявили, що має вийти поворотний локоток з реальними результатами.

НА НИНІШНЬОГО  
СПІКЕРА В КРИМУ  
СПІДОВАЮТЬСЯ

Факт обрання нового голови Верховної Ради Криму Савана Супрунчука, який викликає між парламентами України і Криму буде наладжовано в рамках конституційного піву України, вважає координатор депутатської групи «Реформа» в українському парламенті Сергій Соболев.

В інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» він висловив думку, що загальна ситуація, що склалася після відставки Сергія Цекова, досить позитивно впливає на розвиток ситуації в Криму». За словами С. Соболева, те, що колишній спікер Кримського парламенту пішов у відставку, «було спричинено сегментаризмом, що його обстоювали люди, котрі його оточували».

Голова фракції Сопарті у Верховній Раді України Іван Чик висловив сподівання, що зміни в керівництві кримського парламенту «не потягнуть за собою збоїв в дії тих позитивних кроків, які зроблено в Криму у плані підпорядкування кримських нормативно-правових актів Конституції і законам України».

Водночас, зазначив він, «обрання нового голови Кримського парламенту дасть позитивні наслідки тільки тоді, коли теперішній стабілізацій у взаємовідносинах Києва і Криму буде закріплено».

Які вирази вважати  
«парламентськими»?

Денне та вечірнє засідання 6 липня

Лише після перерви відбулося завершення обговорення проекту постанови Верховної Ради «Про основні напрямки бюджетної політики на 1996 рік (бюджетна резолюція)». В цей проєктований документ, який наміряється бюджетної політики наступного року вважати, зокрема, такі: посилення соціальної орієнтації; створення умов для макроекономічної стабілізації економіки та сприяння її структурній перебудові; посилення стабільності матеріального виробництва та підвищення його ефективності; відведення додаткових джерел доходів бюджету.

Пенсійний оптимізм викликав вибір нового уряду при розробці бюджету виходячи з того, що мінімальна трудова пенсія буде не нижчою межі малазобезпеченості, а розмір максимальних пенсій встановлюється, виходячи з фінансових можливостей держави.

Намри, як бачимо, а основний сприйнятий. Але як тут не згадати скараментального афоризму: добрим напрямом дорогога до пекла вимощена... Мабуть, так вважала й значна частина депутатів. Бо коли дійшли справи до розгляду, за прийняття постанови в цілому проголосувало лише 170 депутатів. Отже, документ доведеться доопрацювати й виносити на повторний розгляд.

Якщо зіткнення думок щодо практичної реалізації бюджетної політики носило вимовлений характер, то про обговорення наступного питання (шод доходило до з'ясування позицій на відношенні чинних. А вліпсов про проєкт Закону щодо внесення змін і доповнень до Закону «Про приватизацію майна державних підприємств». Сама тема ця з часом стала вреню для з'ясування не тільки економічних, а й політичних позицій основних сил, представлених у парламенті. Тому я не дивно, що на зауваження «товарища» Драгомирського та деяких його колеги, що комісія при підготовці проекту Закону у другому читанні не врахувала всіх притребуваних зауважень, доповідач «пів Угров дозволив собі відвернутися, що його опоненти, які мовляв, сказали неправду. Ті не погодилися із змістом завадливих поправок. Нерівнова міжособистісний, а не парламентський».

Шодо наступного питання — проєкту постанови про порядок введення в дію Закону «Про застосування електронних контрольних-касових апаратів у товариш-касових книг при розраху-

ках із споживачами у сфері торгівлі, громадського харчування і послуг», то принципних заперечень щодо його прийняття не було. Зрештою, скільки ж можна збагацувати, користуючись безконтрольним з боку держави від прийняття закону проголосували 238 депутатів.

Без обговорення прийнято Закону про ратифікацію Конвенції щодо охорони персоналу ООН та персоналу, що виконує функції ООН (до речі, мікротриворчі сили в Югославії).

По обіді депутати приступили до обговорення Закону про внесення змін і доповнень до Декрету Кабінету міністрів «Про довіри товариства». Оси тут знову згадували різні томи знову на саму суть цих довірчих (правових) утворень. Вирішено прийняти закон у першому читанні, а остаточно зазначитися на наступному тижні, врахувавши конкретні пропозиції щодо з'ясування діяльності за всі сторони діяльності товариства.

Ще один сплеск суперечливих підходів викликало внесення проєкту законів про ратифікацію уряду про виробничу кооперацію між Україною та Узбекистаном, а також про зменшення декількох членів розу депутатів не звернули на нього уваги. Як бачи, не довелися потім пошкодувати...

Іван ДМИТRENKO.

## Партійна дисципліна... заважає працювати

Ранкове засідання  
7 липня

Ранкове засідання, на початку якого обговорювалося порядок денний і його перше питання (основні напрямки бюджетної політики на наступний рік), було перервано, щоб фракції і групи порадилися в кулуарах.

Після ухвалення порядку денного, окрім першого питання парламенту, на яке не було розглянуто цього дня проєкти законів про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі та про нелобовислову конкуренцію, ратифікувати урядові проєкти законів про трудову міграцію, аніж зміни і доповнення до деяких законодавчих актів у зв'язку з прийняттям закону України про статус народного депутата та інші. Небоді.

ність прийняття бюджетної реалізації, а простіше кажучи — ідеологію бюджету, на 96-й рік очевидно. Особливо з огляду на те, що у сесійному залі заплановано провести фактично чотири робочих днів, і керівникам уряду, якщо буде запрошено на сесію наступного тижня, не треба давати приводу для застерення: мовляв, що з нас виймають, коли самі не дали парламентського бюджету майбутнього року. Однак розгляд цього питання запланується.

Депутат від Хмельниччини Й.Висна засвідчив представництво комуністичної, соціалістичної та аграрної фракцій не голосувати, якщо не буде враховано їхні позиції до обговорюваного документа. Отже, коли напередодні ввечері в сесійному залі прийняли економічні закони, то цього разу те ж саме у відповідь про-

важало у ліній. Навіть головуючий на засіданні О.Домин не втримався від заклику стати загальні інтереси вище партійної дисципліни, на що лідер соціалістів В.Марченко відповів зазначенням головуючого в тому, що він бачить говорити.

Перед розглядом питання про бюджетні реформи парламентська партія інформувала заступника міністра охорони здоров'я В.Плюмаренка про економічну ситуацію в Україні, а точніше — про наслідки аварії на очисних спорудах у Харкові. Стурбованою темою інформаційно-ситуаційно, народні депутати також висловили ряд своїх зауважень, у тому числі підозру, що причина аварії не злива, а елементарні порушення правил експлуатації спуду.

Анатолій БЕНЬ.

Наталія ЯРЕМЕНКО, «Голос України»

Скільки жінок  
при владі, стільки й демократії

Кажуть, коли в країні прийнятимі половинаю владі належить «загаломні асиді», можна стверджувати, що влада подала демократію.

Отже, зробить висновки про рівень демократії в Україні. Неві в українському парламенті відомі чотири жіночки. Жодна з них не очолює жодну з постійних комісій Верховної Ради. Навіть комісія з питань законодавчої засорої мігрантів і антимігрантів, з питань духовності і культури керують не жінки. Ще торік під час формування комісії було затверджено комісія справжніх жінок, але вже наступного дня рішення скасували. Країна ласться про проєкт Конституції України, не можна не звернути увагу на той факт, що в парламенті, які народні депутати не звалися за потрібне за-

лучити жінок до розробки проєкту нової Конституції.

Про це йшлося на засіданні комітету з питань парламентської дисципліни, який розглядав проєкт закони про скасування проєкту реалізації Конвенції ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок. Також обговорювалися й ситуація в Україні щодо жінок в суспільстві. На засіданні комітету були присутні експерти Ради Європи Хелле Дакосіс і Керен Татенберг із Ради Європи. Вони поділилися досвідом щодо заснування таких організацій, механізмів роботи. До речі, в Данії такі організації почали створюватися ще 50 років тому після ратифікації парламентом Конвенції ООН з прав людини, і, хоч яки дивно, з ініціативи уряду. Головна мета Ради з ринковий чоловіків і жінок надати допомогу у забезпеченні рівних можливостей між про-

мадянам суспільства. Вона сілаку за виконання міжнародної конвенції, законів (наприклад, закону про рівну оплату праці), постанов, а також окремих осіб, що стосуються дискримінації преректорів половини людства, організовую конференції. Тобто ця Рада співпрацює з громадськими і з урядовими структурами. В парламенті Данії вони працюють 33 відсотки жінок, як міжнародному рівню, де становить 25%. Отже, некрої до основного принципу демократизації зроблено.

На парламентських слуханнях у Верховній Раді України, які відбулися 6 липня, розглядатиметься питання ратифікації Конвенції ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок. Це дуже важливий проєкт для подання Комісії з питань прав людини та інші.

Пам'яті  
Євгена ГУЦАЛА

Ратують пішов із життя видатний український письменник, лауреат Державної премії України імені Т.Г. Шевченка та Міжнародної премії фонду СМІ Антоновича Євген ГУЦАЛА.

Мабуть пішовши народився 14 січня 1937 року в с.м.т. вчителів на Вінниччині. Закінчивши Київський педагогічний інститут, працював у редакційних різних газет, зокрема, в «Літературній Україні» та видавничій «Радянській писемності». Близько 10 років молодого прозіра припинили уряду українських чечівців.

Євген Гуцала жив напруженою творчою працею. Одна за одною виходили у світ його книжки «Людина серед людей», «Вибачте за останнього сату», «Скільки в любові», «Перегоріти радість», «Родиче волиш», «Парад планів» та інші. Окремими виданнями вийшли збірник його поезій «Письмо землі», «Час і простір», «Кінематограф».

Євген Гуцала був одним з найкращих українських публіцистів. Ця його діяльність була спрямована на відношення рідної культури, утвердження незалежності і розвитку української держави.

Творче відношення прозіра перекладав на багато мов світу.

Світла пам'ять про Євгена Гуцала назавжди залишиться в серцях його рідних, друзів, мільйонів чечівців.

Некролог в пам'ять про Євгена Гуцала підписали керівники уряду, письменники, діти культури.

\*\*\*

Коллектив редакції «Голосу України» глибоко сумує з приводу передчасної смерті відомого письменника, постійного автора «Г».





Біль тижня

Василь БАБУХ, «Голос України»

## Не вернеться легінь на ютчий поріг...

Минуло дев'ять днів з дня смерті Назарія Яремчука

**СВІДОМІСТЬ не стріляла трагічного повідомлення — не стало Назарія Яремчука. Підступна смерть у розбитій кімнаті мідного життя його життя. Назарія Яремчука відпочивати останній день поїздом чарівним. Сонце заходило до лінійної мідної плакати, де легка мідна, змелена його якого щойно поїзду з ринкової д. мідніми поїздом...**

До останньої своєї життєвої миті Назарія Яремчука був обраним творцем. Як програвся незалежною творчістю, а він на осінь планував авторський збір з пера збіжжями на сцені Палацу «Україна». Яремчука мрію створити пісенний альбом стрілецьких пісень, атологію українського роману у власному виконанні. Мислоскопний звук дити, крик гудуцьких пісень і баладів, які записав у місцях Назарію до листів з усіх його таліонів мистецтва з усіх його таліонів мистецтва країн же Юрій Федосевич.

Але обрався лет пісенного птахів. В життєвій високості зупинився його солодкий, добре чуйне серце.

Назарія Яремчуку судилося стати творчим поборником Володимира Івасюка. На медіумі збіжжів Бог дарував їм спільний пісенний пай. І вони гідно пройшли ним, ітишчій Україну непереможно.

Володимир Івасюк доживаю юному самотності це невідомо тому естрадного гурту «Смері-

ка», що народився в благополучній Вижичці, свого пісенну перапу — «Чергу ругу». І чергові гурти, і оприлюднені му сараку, оперезані гудуцьким чересом, своїм інтелектуальним голосом поїхав у світ те містичне чар-зілля, як і інші шедеври свого побратима.

Тепер їхні цити, наче від харпастих потоків, душі стріляють на порозі нічності, і як голос з Божої волі амантас до космічного орестру...

Через свого миті Назарія Яремчука виконав на естраду му колу України, був пісенним її глашатаям у ситах. Йому алодували в США, Канаді, Польщі, Німеччині, Австрії, Італії, Румунії, Чехії, Словаччині... Класикою стали у його зажевані натхненному виконавці пісні «Водарі», «Стодарі», «Ай, Боже, родили», «Замовлялка», «Родили», «Зелорозки козаків», «Україна для синів», «Вірність з України та багато інших».

Він усім своїм еством любив Україну. Ще задовго до утвара-

ження її державності Назарія унів до свого репертуару стрілецькі пісні, через що не раз упула у тодішніх ідеологічних ревнителях у неміст.

Десятки тисяч запанувалих кит творчості Назарія Яремчука проважали минулої ідеї свого пісенного кумира в останню путь. Вони встали жалобніми півнів квітами відчуження і визнання.

Вставши, козаче молодий, Гвоз Веріана ідече, записав іад його мотилого патріарх української пісні Дмитро Гнатюк. Йому ітирив Ватикан Зиничем лобитим Назарія по творчості.

Княдичу гудуцьке землі на доможному Мислоскопі, кожен з нас пожуємо промовляв: «Спи спокійно, летенно, соніте карпакського коро, лядро української пісні, ти покинув земне життя, але нічо відлучення в наших серцях і душах твоїх ніжний, кришталевод-чистий, мислоскопний, голос. Твоє життя було немертво: ти поклав свій талант на вітер України».

Суперечка тижня

Ганна РОМАНЦОВА, «Голос України»

## Шкурка вартасудових витрат

**У ВИХОДНОМУ арбітражному суді України 10 липня розпочалися чергові засідання у справі Павлівського звірогосподарства «Івано-Франківське обласне господарство». Підсудний провадив Українцями — сподівалися, що по його руках павлівська Феліція каретні розстріляють очі, і побіжить в-ми таліонні павлівські квітні багатств. Арбітражний суд засідавши сторонам вийтишні багатства злідило...**

Якщо коротко, початок історії поклав молодий і енергійний керівник Павлівського звірогосподарства Олександр Турчак. У грудні 1992 року він зареєстрував (і очолює) споживче товариство, створене за місцем роботи засновників, тобто на базі колективного звірогосподарства. Ця ідея турбувати правозахоронні органи не була, допоки 13 липня 1993 року реформатор Турчак не звярнувся у банківські рахунки Павлівського звірогосподарства, з всі основи фінансу та оборотні кошти підприємства не опинилися на банківській новосторожності СТ.

За словами Віктора Паламчука, заступника голови правління Укоопспільки з питань загальногосподарської діяльності, такі справи зовсім не обов'язково вириваються на банкардаж.

— Варту було пану Турчаку подати заяву про вживлення новосторожності СТ до складу Укоопспільки. Натомість, він, фактично, виконав загальногосподарський, незаконно розповсюдив його майно серед 400 учасників СТ.

Споживче товариство не є правонаступником звірогосподарства. Мало того, ліквідувавши Павлівське звірогосподарство та вирішував фінансові збитки, Турчак виконав споживчу кооперативу» має з'ясувати або раз обсягів споживчих витрат, оскільки переплатив державну власність з колективної власності, а також спосіб власності восьми мільйонів виважків не підлягає...

Викликає подив і те, що у повозі Президія Укоопспільки обслуговує з згодою. Висхідні арбітражний суд відмовив. Проте і в історії арбітражний суд відмовив. Суду сексувала всі попередні рішення по справі, призначивши судово-бухгалтерську експертизу. Мета — визначити, скільки майна залишилося.

— Річ у тім, — продовжує Віктор Михайлович, — що Павлівське звірогосподарство створене 1961 року на базі малесенької кооперативу. За цей час Укоопспілька виділяла на розвиток Івано-Франківського обласного господарства, банківців, а фінансування звірогосподарства на той час було пріоритетною справою... Вирощування псів та норок у недовільній справі несека, і як доказати чини могли: вакцинацію, кормів, соціальних обслуговування. Історично завжди було заспокоєними, одним із країн в колішньому Союзі. Певне, і зараз у них справи неопані. Але це відомо лише з чуток, бо прокуратура на територію господарства відвідала не кожному... навіть чимось суво-бухгалтерської експертизи вимушені були повернутися до Києва ні з чим.

Нині Павлівське звірогосподарство має 50 мара карбованців чистого річного прибутку. Цілих хвилюх звітрок охороняють за колючими дорозками — віднесла Віктор Турчак завіс собачим розподілом...

Презентація тижня

Роман ВАТРИЧ, журналіст

## Митні брокери — не пролетарі. Але також єднаються

Сьогодні в Україні працюють майже півтори тисячі митних брокерів і власників ліцензованих митних складів. Як вони розпорядилися коштами, які можуть. Як ними і Державним митним комітетом здебільшого не налагоджені мішні зв'язки.

Які виправити таку ситуацію? І хто може це зробити? Можливо, це владісте асоціативний лоббінгів Асоціації митних брокерів України, яку чимі диями зареєстрував Міністр. Асоціація має намір об'єднати зусилля митних брокерів і власників митних ліцензованих складів для створення та розширення цивільногозови митних митних послуг, для лішого обслуговування клієнтів. Це і якісніше оформлення вантажів митних декларацій, і супровід транзитних вантажів територію України, і поліпшення умов праці як для співробітників Державного митного комітету, так і для працівників своїх підприємств.

А такі вже доволі активно діють у нашій країні. Це і хмельницьке агентство «Термінал», і рівненська фірма «ІСТ Україна», і київська «Тос-Траст», які працюють у тісній співпраці з митницями, зокрема обслуговують робочі місця для митників, безплатно надають склади для зберігання митних вантажів, спонсорують виробництво сучасної ортехники, без якої не може обійтися жодна митниця.

А основна мета новосторожності асоціації — надавати матеріальну і фінансову допомогу митним брокерам та власникам митних ліцензованих складів. Звісно, на благодіяльніх засадах.

Київський слід «АУМ Сіріково»

## «ШІБА» ПОДАЄ ДО СУДУ

Розмова у корпорації, яку дехто в Японії звинувачує у тому, що вона «привезла» терористичну секту в Україну

**НАГАДАЄМО** суть проблеми. Деякі японські засоби масової інформації оголосили, що якийсь середняк за розмірами японської фірми надав у Токіо бумажку від поштового міністерства України, а після «якогось» інформаційного візиту діз у Київ. Водночас на фірму нібито зв'язався з сектою, звинуваченою в Японії у тероризмі, і знав свою зобов'язаність «АУМ» до нашої столиці (де відбулися предостереження). До речі, цю інформацію поширювали розширювачі і діалі розширювачі інформаційного агентства на газети. Отже, звинувачення викладено. Заглиблюючи дискусію аргументи тійшої сторони. Наш співробітник — один з керівників українського відділення фірми «Шіба корпорейшн» (міст самой) Такаїса Нішіямау.

— Почну з твердження японських журналістів, що пан Масеко (згадуваний у попередніх публікаціях «Голосу України») як експериментувальний представник, в Японії відіграв важливу роль у створенні так званої асоціації японсько-українських півнатурних та економічних зв'язків. Це була ширма, за якою приховувалася «АУМ Сіріково». Водночас цей же пан був зв'язаний з вашою фірмою. «Асоціація», мовляв, була створена на її основі. Так твердження каже тільки на репутацию «Шіба корпорейшн»...

— З усією вірогідністю, інформація, яку ви назвали, є згаданою «Асоціацією» ніколи й нічого спільного не мала. Так само «Шіба» не мала і не має ніяких контактів з паном Масеком. Отже, нічого, крім подвуду, подобіть тез не вникають. До речі, японські засоби масової інформації згадують не одного творця асоціації — пана Маєду, який «знайшов» для України нашу фірму. Насправді до контракту щодо посольства Маєда не мав нічого відношення.

— Японські журналісти трактують ситуацію інакше. Тому дозволю собі поставити подвійне запитання: по-перше, чи масеко якийсь відношення один до одного пана Маєда та Масеко і, по-друге, чи можна простежити зв'язок між згадуваною «Асоціацією» та «АУМ Сіріково»?

— Вперше ми побачили пана Маєду в Рівні 1993 року (у Києві цей пан з'явився на рік раніше — варту). Він провів свою компанію майже бумажку від посольства України. На той час ми нічого не знали про вашу державу, але президиат «Шіба» пан Накамура вже тоді висловлював думку, що Україна має великі перспективи у галузі бізнесу, і був згоден з ідеєю допомогти цьому посольству. Отже, у листопаді 1993 року делегація нішої компанії приїхала в Україну, щоб ознайомитися з ситуацією, яка тут складалася, та провести переговори з нашим Міністерством закордонних справ (тоді ж було вирішене питання щодо резиденції посольства). Відтоді усі контакти між «Шіба корпорейшн» і українською стороною здійснювалися через мене, отже, не через пана Маєду. Хоча справді, він був одним з директорів нашої компанії. Митрі Накамура вважав, що Маєда потрібна людина для ведення справ з японським урядом, оскільки певний час працював начальником відділу міністерства фінансів. Ми його використовували тільки з огляду на що обставину. Але який Маєда у нас не працює, і доля його нам не відома. Щодо стосунків між панами Маєда та Масеком, то я не маю ніякої інформації. А відносини «Шіба» з «АУМ» Запевняю вас, що відносини політичного характеру. У тому ж випадку у тамтешньому метро, безсумнісного характеру. — Ре-А) ми й гадки не мали про існування цієї секти.

Проте хто підкастисті: кому саме вигідно «знайти» подобний зв'язок. Як тут з'явився минулого року і за мого спокою нікі афери проїти не можуть. Наша компанія завжди думає нас, як ідеалі пошувають відносини з Україною, але — лише чистими нашою. «Шіба» хоче бути частком мого України та Японією. Сподіваюся, що той такас, який сподівається люди, не впаде на став і перспектив наших контактів.

До того ж, логіка журналу «Сюжана геша» досить примітивна: якщо пан Маєда був одним з наших директорів і влолчас заснував згадувану «Асоціацію», як має відношення до «АУМ Сіріково», то виходить, що і сам «Шіба корпорейшн» повинен бути зв'язаний з сектою. До речі, саме так ставив питання кореспондент «Сюжана геша», який побував тут на початку червня. Але ж це — не так. Історія, опублікована журналом, — вигадка.

— А як щодо твердження про те, що ваша фірма ледь не керує у Токіо відділенням «АУМ»?

— Це — просто дурниця. Звичайно, ми можемо когось проконсулювати щодо порядку оформлення документів (яких фирм багато), але підмінявати собою посольство України не маємо ні бажання, ні елементарної змолі.

І останнє. «Шіба корпорейшн» збирається подати до суду позов проти японських журналістів, котрі, як вона вважає, завдали шкоди її іміджу, зв'язавши фірму з терористичною сектою.

Інтерв'ю провів  
Володимир САВІТОВ.



жального бюджету, така постановка питання малює бачення на життя. А Київ, навіски, є договором державного бюджету. Тому ми не просимо якихось додаткових пілль. А розмови про те, потрібні закон про статус столиці чи ні, це більше теоретичні розмовки. Бо столиця такий самий витруб держави, як Пратор і Герб, Столиця — державою держави. Всі інші проблеми такі самі, як і в інших містах. Але до них додається те, що в Києві зосереджено всі найважливіші державні органи, посольства, представництва, наукові, лікувальні заклади загальнодержавного значення. Саме з оглядкою на державу, адміністративного Києва, починають й інвестори. Увесь цей перебіг комплекс додаткових особливостей потребує певних підходів до розв'язання проблем, що постають. Не йдеться про технічні умови. Наприклад, ми бачимо, що Київ сам по собі заробляє на життя, це й державний бюджет підтримує. Але треба встановити чіткі правила про тим самим законом про столицю. Скажімо, у такому варіанті законопроекту йдеться про те, щоб на потреби столиці випускалися новітні копії, про їх місто заробило. А половина цієї надходження йде до бюджету. Мало на увазі не тільки податки, а й усі надходження на території міста. Тоді нам вдалося збільшити для міста лише 36 відсотків заробленого. А потім, закладі певним рішенням Кабінету міністрів указам Президента, наприклад, хлібному, за протиступом рукою, вже зворотним шляхом до міста повернули це близько 8 — 10 відсотків. Не треба подорожувати до Києва, щоб побачити, як це працює.

Скажімо, це один раз і назавжди анімаційним. Тому я як чеканю: закон про столицю — це закон економічний, фінансовий, а вже потім закон про податки. Якщо ж ми хочемо в національній економіці йти вперед, то ми повинні розв'язати й Закон про владу. Розроблений нашою групою законопроект про столицю намагає на третину не протечувати на ті прями, що їх ми маємо владі окремих адміністрацій. Закон про столицю, необхідний регулювати питання економіки, фінансів, відносин з державними установами.

В. КОВТУН: Уточні хоча б приклад з посольствами. Іх кількість у Києві вже наближається до шестидесяти. Через дефіцит державного бюджету України розміщення посольств у нас здійснюється на основі взаємостій. Українці, скажімо, надають приміщення в офіси держави. Україна має «добити» адекватно площі будівлі, прилеглої території тощо. Так, до 70 відсотків приміщень під посольства надає Київград. Тобто наша реставрація за рахунок комунальної власності. 15 відсотків — це державна власність, стільки ж — приватна. Але за надані з цієї державного мейстерства приміщення місто не одержало жодної копії цієї цінної компенсації. Однак чимало будівель державної власності використовують на неоплачувані цілі, а відомі урядові структури, як Верховна Рада, також використовують приміщення державної власності, не платячи за них.

І. КОСАКІВСЬКИЙ: Ми добилися вистави до статистичних звітів дані про те, як працює установа на території міста використовувати такі нежитлові фонди. Та ніхто не хоче давати таку інформацію, оскільки чинять страхування. Тому необхідно, щоб надання приміщень, будівель, земельних ділянок, послуг за використання державних функцій, функцій посольств — усе це регулювалось окремими угодами з містом. І за це має бути відплата компенсації.

В. ПАДАКА: Покинутіся питання в Києві банків, які заробляють валюту, але жоден бан не дасть інформацію про свою працю. Це темніша за сім'ю замки. А чому місто не може мати інформації про банківські операції? Чи є надходження? Ажде при цьому банкі мають не в оставити чергу й-тому, що розташовані саме в столиці... А банківська діяльність, чи є надходження до державного бюджету централізовані. І вже з нього вбито виділяються кошти на розвиток галузей, скажімо, транспортної інфраструктури державної власності. Але держава, наприклад, з 1989 року не придбала жодного трамвая, тролейбуса чи автобуса для Києва. От і виходить: власність державна, а місто витратить на її утримання мільйони доларів.

М. ЛАМБУСЬКИЙ: Щоб поповнити парк, замінити застарілий частини тощо. Мільйони дингів на економічне забезпечення й технічне досконаліші. Тоді більше сотні таких заводів вийшли. Найближчим часом будемо проводити серію аукціонів транспортних засобів державної власності. Ми були ініціаторами створення державної програми розвитку власного виробництва автобусів і тролейбусів, скажімо, тролейбусів, вони повністю збігається з нашою. Ми прагнемо переїхати транспорт на місцеві райони. Воно було б дуже корисно, бо кожна модель тролейбуса витримує. Наприклад, той тролейбус, який працює на території колишнього Союзу, для київських районів не годиться. Тролейбуси «Шиндлер» допрацювали тільки 3 автобусів придатний для використання тільки 3.

І. КОСАКІВСЬКИЙ: Тож ми розуміємо: місто повинно відплачувати за зручність, за перевезення. «ГОЛОС УКРАЇНИ»: Іншою такою таку у виробничій сфері. Комітетський мейстер і не бачають новизни, що за транспорт у місті має відновити міський транспорт, за тепло — інший міністр тощо.

І. КОСАКІВСЬКИЙ: Правильно. Але щоб мер справді відновлював, треба мати можливість. Ми не відмовлялися від того, щоб більше працювати. Райони, міські структури готові до цього. Але в такому разі зникне проблема в галузях управління, які ніколи не поспішали захищати міські інтереси. І тому саме вони чинили палений опір реформам. По-перший уряд, скажімо, фактично заблокував Указ Президента від 17 квітня 1994 року про децентралізацію повноважень столиці. Ми наклали цей Указ грошима до першого президенту Кабінету міністрів. Там просто відмовилися їх розглядати. Ось наважало чого не мегути. Йі коштує подати наше інформування з Міністерством закордонних справ. Його аргументи, урядовий апарат треба утримувати. А якщо віддати транспорт місту, цілий департамент стане зайвим.

І це лише одна приклади. А їх чимало. Ажде більшість підприємств на території міста підприємств та організацій не належать до власності міста. Скажімо, підприємства переробної промисловості. Тож самий й-оскобаний, приклад. Навіть якщо ми не маємо права впливати на не підприємств. І податки воно не сплачує до бюджету Києва.

Тому в законі про столицю слід записати: за раху-

## ЯК ТЕБЕ НЕ ЛЮБИТИ,

чек, Саїд один раз і назавжди анімаційним. Тому я як чеканю: закон про столицю — це закон економічний, фінансовий, а вже потім закон про податки. Якщо ж ми хочемо в національній економіці йти вперед, то ми повинні розв'язати й Закон про владу. Розроблений нашою групою законопроект про столицю намагає на третину не протечувати на ті прями, що їх ми маємо владі окремих адміністрацій. Закон про столицю, необхідний регулювати питання економіки, фінансів, відносин з державними установами.

В. КОВТУН: Уточні хоча б приклад з посольствами. Іх кількість у Києві вже наближається до шестидесяти. Через дефіцит державного бюджету України розміщення посольств у нас здійснюється на основі взаємостій. Українці, скажімо, надають приміщення в офіси держави. Україна має «добити» адекватно площі будівлі, прилеглої території тощо. Так, до 70 відсотків приміщень під посольства надає Київград. Тобто наша реставрація за рахунок комунальної власності. 15 відсотків — це державна власність, стільки ж — приватна. Але за надані з цієї державного мейстерства приміщення місто не одержало жодної копії цієї цінної компенсації. Однак чимало будівель державної власності використовують на неоплачувані цілі, а відомі урядові структури, як Верховна Рада, також використовують приміщення державної власності, не платячи за них.

І. КОСАКІВСЬКИЙ: Ми добилися вистави до статистичних звітів дані про те, як працює установа на території міста використовувати такі нежитлові фонди. Та ніхто не хоче давати таку інформацію, оскільки чинять страхування. Тому необхідно, щоб надання приміщень, будівель, земельних ділянок, послуг за використання державних функцій, функцій посольств — усе це регулювалось окремими угодами з містом. І за це має бути відплата компенсації.

В. ПАДАКА: Покинутіся питання в Києві банків, які заробляють валюту, але жоден бан не дасть інформацію про свою працю. Це темніша за сім'ю замки. А чому місто не може мати інформації про банківські операції? Чи є надходження? Ажде при цьому банкі мають не в оставити чергу й-тому, що розташовані саме в столиці... А банківська діяльність, чи є надходження до державного бюджету централізовані. І вже з нього вбито виділяються кошти на розвиток галузей, скажімо, транспортної інфраструктури державної власності. Але держава, наприклад, з 1989 року не придбала жодного трамвая, тролейбуса чи автобуса для Києва. От і виходить: власність державна, а місто витратить на її утримання мільйони доларів.

М. ЛАМБУСЬКИЙ: Щоб поповнити парк, замінити застарілий частини тощо. Мільйони дингів на економічне забезпечення й технічне досконаліші. Тоді більше сотні таких заводів вийшли. Найближчим часом будемо проводити серію аукціонів транспортних засобів державної власності. Ми були ініціаторами створення державної програми розвитку власного виробництва автобусів і тролейбусів, скажімо, тролейбусів, вони повністю збігається з нашою. Ми прагнемо переїхати транспорт на місцеві райони. Воно було б дуже корисно, бо кожна модель тролейбуса витримує. Наприклад, той тролейбус, який працює на території колишнього Союзу, для київських районів не годиться. Тролейбуси «Шиндлер» допрацювали тільки 3 автобусів придатний для використання тільки 3.

І. КОСАКІВСЬКИЙ: Тож ми розуміємо: місто повинно відплачувати за зручність, за перевезення. «ГОЛОС УКРАЇНИ»: Іншою такою таку у виробничій сфері. Комітетський мейстер і не бачають новизни, що за транспорт у місті має відновити міський транспорт, за тепло — інший міністр тощо.

І. КОСАКІВСЬКИЙ: Правильно. Але щоб мер справді відновлював, треба мати можливість. Ми не відмовлялися від того, щоб більше працювати. Райони, міські структури готові до цього. Але в такому разі зникне проблема в галузях управління, які ніколи не поспішали захищати міські інтереси. І тому саме вони чинили палений опір реформам. По-перший уряд, скажімо, фактично заблокував Указ Президента від 17 квітня 1994 року про децентралізацію повноважень столиці. Ми наклали цей Указ грошима до першого президенту Кабінету міністрів. Там просто відмовилися їх розглядати. Ось наважало чого не мегути. Йі коштує подати наше інформування з Міністерством закордонних справ. Його аргументи, урядовий апарат треба утримувати. А якщо віддати транспорт місту, цілий департамент стане зайвим.

І це лише одна приклади. А їх чимало. Ажде більшість підприємств на території міста підприємств та організацій не належать до власності міста. Скажімо, підприємства переробної промисловості. Тож самий й-оскобаний, приклад. Навіть якщо ми не маємо права впливати на не підприємств. І податки воно не сплачує до бюджету Києва.

Тому в законі про столицю слід записати: за раху-

## Київ — не басал, мер — не заложник

«ГОЛОС УКРАЇНИ»: Але попри всі проблеми, що існують у управлінні містом, Київ уже як такий набуває рас європейського міста. Як цього відношення до Києва, як рахунок. Да берего прохорення. Ажде аукціони пр не стали масовим явищем, для інвестицій, подбукують, у Києві теж немає сприятливих умов. Хіба по виручають різні: податки, мито, прир, за це критикують...

В. ПІВНІК: Щодо інвестицій, краще говорити мовою цифр. Київ утримує першість в Україні за сумою інвестицій і торі, і нині, 47 відсотків усіх інвестицій в Україні використано в Києві. Така сама тенденція зберігається й наступного року. За темпами приватизації Київ входить до трійки регіонів України з найбільшими обсягами приватизації. А про те, як сприятливо працює уряд, да інвестицій чи ні, думаю, промовисто свідчать й позитивні відгуки президента Європейського банку реконструкції та розвитку.

В. ПІВНІК: Чи є в Києві проведення ринкових реформ у місті, позначили з другого півріччя минулого року, виконують надходження до бюджету міста, чи ми не запровадили акції 14 видів зборів, до речі, затверджені Кабінетом міністрів, то, я вважаю, не збудує міста. Ажже так заведено а усьому світі. Так само, як прагнення закріпити за регіонами, і за Києвом зокрема, віддати їм частину земельної власності, це зрозуміло, але ж неможливо вести мову про розвиток міста, про підприємства в ньому належного рівня життя.

О. ПАЙНЬКО: Слід розумівати, що в Києві немає приватної землі абсолютно аграрній. У ньому немає жодної статті, де було б наведено про регулювання земельних ділянок, про містах. Тому на дочування керівників міста управлінням земельних ресурсів розроблено кодекс, який має намір впровадити в СРСР, приклад, потрібно мінімум для року, у Парижі — дуже мело — рік. А у нас, у Києві, ці питання коштує вирішити за місяць.

І. КОСАКІВСЬКИЙ: Справа не лише у терміні юридичного оформлення. Річ в іншому: місто не може продавати нерухомість, як поки вона не набу-

Володимир КОРОЛЮК, Людмила КОХАНЕЦЬ, Світлана ПИСАРЕНКО, Наталя ПРЕМЕНКО, «Голос України»

СТОЛИЦЯ — це європейська картка держави. Україна — країна європейська. І не лише за географічним розташуванням, а й за своїм політичним статусом та економічними потенціалами. Зрештою, нині вже немає перешкоди для вступу України до Ради Європи. Тож і столиця має набувати ознак європейської, не втрачаючи, замість, свого самобутнього обличчя, свого коріння, а збагачуючи країнину рисами столиці світу. Що саме нам зробити державі загалом, а саме Києву зокрема, щоб місто було не лише містом, а й столицею, щоб воно стало дедалі прекраснішим. Щоб будучи жити й працювати в цьому місті, щоб приналежували йому здобити, щоб розвивалося воно гармонійно. Про це йшлося чималим на засіданні «європейського столу», проведеного редакцією «Голосу України» у Київській державній адміністрації. Його провели голова Київської міської державної адміністрації Леонід КОСАКІВСЬКИЙ і головний редактор газети «Голос України» Сергій ПРАВЕДНИК. В обговоренні проблем Києва взяли активну участь заступники голови Київграду з виконавчої роботи: з питань освіти та культури — Галина АРТУХ, з організаційних питань — Валентина КОВТУН; з питань промисловості, енергетики, транспорту і зв'язку — Мирослава ЛАМБУСЬКИЙ; з питань економіки — Валентина ШЕВЦОВА; заступник голови Київської міської державної адміністрації — Валерій ЦИБУК; координатор управління: фінансового — Віктор ПАДАКА; земельних ресурсів — Олександр ПАНЬКО; голова Парничкої районної Ради Валерій КИРИЯ; голова Залізничної районної Ради Валерій ТИТАЧУК; голова комітету інформації Анатолій ТРИЩЕНКО; директор ІДІ соціально-економічних проблем Києва — Валерій КОСАКІВСЬКИЙ; генеральний директор міського державного підприємства «Київтеплозасток» Анатолій ТАРАСЕНКО.

Суперечилися, що були припідняті відносинами депутатів Київграду і держадміністрації певною мірою покладено край Конституційної угодою. Його чітко визначено функції державної адміністрації і Ради як органів самоврядування. Цей же документ передбачає, що особливості державної адміністрації в функціонуванні столиці визначаються окремим законом. Втім, розмови про необхідність прийняття закону про столицю потім-ся вже давно. Однак як казати, аби і ні ми. Тому природно, що для міста в Києві закон про столицю є бологою точкою і темною номер один. Тож і розмова почалася з неї.

## Богови — Богове, кесарю — кесаребе

«ГОЛОС УКРАЇНИ»: Значу, на ваш погляд, має бути закон про столицю, і які проблеми він повинен розв'язати? Ажде кожен регіон, кожен його мешканець каже: «Ми маємо свої особливості, в тому особливості мають бути й умови. Донецька область скаже: це шахтерський край — давайте-но субсидії. Закарпатська: нам потрібна спеціальна економічна зона, і теж по-своєму. Київський: Крам: дайте нам півпівпівпів. Дніпропетровська теж скаже: у нас чорна металургія має розвиватися... Чи не нагадає політика регіонів намагаються перетягнути на себе загальнодержавну «шпатель»? Як в цьому поглянути Києву? Він теж на себе «кондути» кесаребе? Чи просто каже: Богови — Богове, кесарю — кесаребе?

І. КОСАКІВСЬКИЙ: Безперечно, дуже. Коли ми були б достатнім регіоном, жоден б за рахунок дер-









Людімила МИКИТЮК, «Голос України»

## Польоти уві сні та наяву

(Початок на 1-й стор.).

Отакі плюси й мінуси нового статус-кво. Плюси абсолютні, мінуси тимчасові. Це вам скаже будь-який громадянин. Якщо він тільки не військовий льотчик. Бо така вже у льотчика робота — вчити літаки літати. Нічого аін більше не аміє. І тому під розкішним севастопольським сонцем мислять не пляжним, навіть не вітчизняним, а коросповним категоріями: айдлять його надпандісному красеню МіГ-23 належних 14 тонн пального для айдлють чи ні.

Радше, що на бойове чергування айдлять, в нь учбоайі політ — ні.

Командування 62-го авіаційно-винищувального полку, як ота сорока-ворона, що капут варила, виринує дилему, кому латоті досвідченим льотчиком для підтримання класу і виконання бойових завдань чи молодяку, який мусить ачитися. Військове начальство набкрають з людей раціональних, воно вибирає перше. З моменту створення в Україні власних військ ППО було зафіксовано й удалос запобігти дев'яти спробам порушення повітряного простору. Війська ППО, як і а епоху единого й неподільного, на висоті.

Але вчиті літати — уже розкіш, а не засіб. Щоб новачок сам підняв у небо машину, треба спочатку виконати разом з ним 30 польотів, що їх називають авіаційним. А щоб злати на третій клас, новачок мусить мати не менш як 70 польотів, кожен з яких, до речі, з'їдає дві тонни керосину. Дві тонни керосину мнужко на сімдесят польотів і на кількості Кузнечиків в Україні...

Схоже, можна навіть казати про приховане безробіття в славних рядах вітчизняних авіаторів. І вже точно — про тенденцію жити сьогоднішнім днем, у який, звичайно, не військові аінні. Тенденцію не мати концепцій і не прогнозувати, що буде завтра і хто буде завтра.

Напхнути на крилі поверх зірки тризуб приємно, але цим урочистим актом обмежитися не доводиться. Наступний крок — практика польотів наяву. В нашому випадку — убових.

А тим часом у полку вже вирости лейтенанти, ба, навіть капітани, які жодного разу не піднімалися в небо. Під спекотним кримським сонцем.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.







Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

# Блохін — на новому місці

**ЛИШЕ** тижнями удалося вибрати зі своєї великої колекції Олександрів Блохін, щоб забити добою. І навіть пропонує нам себе в одній з київських газет багато неприємних і несправедливих слів (примусу), добувшись поїти дуже далеким роком, він не рахується. Було невбуківним, коли його не нудили на обідній на першотрої ... стадіон «Динамо» (бачте, не потрапив до спеціального списку).

Де ясна дикість, та й той, дяде Яшма знає, як національного героя Росії, Пеле — Бразилія, Бензема — Німеччина, Кройфа — Нідерландів. А от тепер сунімося, що так який бляхот Олександр Блохін в Україні...

що мені пенією мірою вдалося стабілізувати ситуацію. Раніше, коли працював у великих клубах, було значно простіше, мав багато пошани. Але тепер доводиться більше робити самому, а головне підтримувати захвату кваліфікації.

— Якою мовою спілкуєшся з тренерами? Які ваші стосунки взагалі? Ти — тренер-десктоп чи тренер-адаптер?

— Гресешко у мене в команді 28 чоловік. Другої команди немає. Тільки 16 можуть брати в готелі і заявляти на гру. 12 чоловік щоразу замикаються за бортом. Звичайно, це неадекватно. А взагалі стосунки у нас нормальні. Самі хлопці казали, що їх треба пинти паличкою, бо багато з них за натурою нехоті. Отож, вимагаю дисципліну. На порушників накладую штрафні. А от дисципліновані, роботаючи їм назустріч, роблю навіть поблажки. Однак не дозволяю порушувати дистанцію, яка має бути між тренером і підопічними. Ніякого публіциста. Хоча інколи разом їмо кашу, вечеряємо в ресторанах.

— Ти казав, що там бракує досвідчених гравців, то може, хтось угадав в око в Україні?

— Тут не все так просто, як здається на перший погляд. Ми вже маємо трох іноземців: югослава, нідерландця та бразилця. Питання про четвертого розглядається лише у гурті. Не приховую, що котів би мави земляки у своїй команді. Але українські клуби не звикли такі ціни, що очі на лоб лізуть. До нас, поприца, нещодавно приїздила кілька футбольців. Арох жмені сподобалися.

— Який у тебе контракт? Чи задоволені матеріальними умовами?

— Маю контракт до кінця існуючого чемпіонату. Але він може бути розірваний, якщо ти нещодавно розумієшся. Матеріальні умови мене цілком влаштовують. Дуже переживав, коли йшов з «Олімпікасом». Зі мною повелася так нечесно і неорядно. А вже у команді було чудово, результат, вона виступала в еліті. Мені не палили гроші. А тут усе поки що по-людськи-людськи.

— Олександр Блохін — перший український тренер у Греції. Як враження його про футбол у цій країні?

— Він має досить пристойний рівень. Щоправда, тривав час був відривами від Європи. Місцеві клуби тільки-но починають заявляти про себе на континентальній арені. Але його в тому, що він викликає великий інтерес у людей. Стадіони майже заповнені.

— Відома, що за кордоном футбольні тренери зобов'язані мати спеціальну ліцензію. Колись, який не згадаю пам'ять, проблеми в цьому плані були й у тебе. Як Бензема, Кройфа, ще у когось. А ти маєш ліцензію?

— Така проблема, справді, існує в кількох країнах, зокрема, Німеччині, Нідерландах, Італії, Іспанії. А в Греції ліцензії мені не обов'язково. Як звичайно київський інститут фізкультури, маю диплом тренера з футболу. І цього цілком достатньо. До того, щоб отримати цілогодичну ліцензію, треба два роки поспіль грати на курсі.

— Мабути, дивись, чому чемпіонату Європи Україна — Хорватія? Якщо так, то подальші враження, будь ласка.

— Загребський поєдинок бачив. Розостріся, страшенно. А от київський поєдинок побачити, на жаль, не пощастило.

— І все ж, чи зрадіє переможцям?

— Такі питання? Як у українців, киянин. Завжди і всою нідерландською ж. Зрозумію, що перемога, собою ж країна має сильним суперником — величезна радість для мене. А взагалі про полі в футбольній Україні знаю дуже мало. Відомо мені, що чемпіон — київське «Динамо», а володар Кубка — донецький «Шахтар».

— Чи не відчуваєш, що вже переїсиди у Греції? Можливо, палюються якісь зміни у твоїх тренерських кар'єрі?

— В існуючій сілї існують певні зв'язки. Чув віа Валерія Васильовича Лобановського, що в районі Перської затоки вже заходили бразильські менеджери, які й близько не підпускають туди чужих. В Італії свої закони. Щоб пробити туди в'їзду, треба багато сил, зор'янувати, собою ж країна не б'є, а б'є, щоб отак вирізняти і поїхав собі працювати туди, скажімо, до Іспанії. Хоча мене туди кличуть. Але запрошують до клубу, який не потерпить в Україні. А Блохін — це синонімі «Юніон», то цей колектив зірок з неба не хапав, але робота в ньому дає стабільний заробіток. Моє сім'я безбідно живе завдяки цьому. Мене інколи запитують: «Чому не поїдеши в Америку? Там грошей багато, ніхто не хвилює, нічого не пропонує футбол. Отож, своєму родом поки що задоволений...»

— На знімку: і в 42 році Олег Блохін має юнацьку статуру, хороші фізичні кондиції, а майстерність, як кажуть, не іржавіє.

Фото Микола ВОЙЧКА.

Людімила ВЛАСЮК, журналіст

# Гідна поваги та нація, яка у найскладніший для себе час являє світові найяскравіших «зірок»...

**«Перемога українських баскетболістів на чемпіонаті Європи, мабуть, найчужіша для цієї країни перемога олімпійського трифуку Олександра Блохін, написана одна з італійських газет після європейської перемоги з баскетболом, що завершувалася нещодавно у чеському місті Брно, де збірна України виступала з великим успіхом. «Чудова команда, єдина, яка, очевидно, зберегла свій особливий методичний підхід, дозволила силі і здатності до кінця чотирьох виснажливих матчів зберегти згоду і дисципліну на одному суперниці в олімпійській Атанті».**

Порівнявши перемоги баскетболістів України у чемпіонаті континенту з приголомшливим успіхом знаменитого фігуриста тільки на перший погляд здається деяким перебільшенням. Але ж і там, як і тут, маємо на увазі, головним чином, значення цієї спортивної події для повсякденного життя нашої держави — як і після Аллехамма, відбувся свого роду сплеск інтересу до України, про яку загорають тисячі людей в різних країнах, які стежили за перипетіями баскетбольного чемпіонату.

Багато колег у прес-центрі зізнавалися, що вони були вражені тим патрістичним піднесенням, яке панувало у залі під час ігор за участю збірки України, особливо у фінальному матчі. Таку атмосферу створювала ціла тучія українців, які працюють у Чехії і які, як знавчас одні з них, вважали своїм обов'язком подати прибіжжати сою. Само «Україна» гриміло у величезному залі з початку до кінця чемпіонату, а від нас іногородня стаявся й зовсім різкий для нас випадок. Більше сотні цих молодих людей, яких, що приховувати, багато хто з старшого покоління вважав «втраченими для суспільства», просявляли з початку до кінця матчів. Вони бачили тренерів, а деякі з них, як і після Аллехамма, вважали своїм обов'язком підтримувати, якми заповнення і викликом українських баскетболістів, а отже, і нашої країни був проказаний цей вечір. Нація, яка навіть у найскладніший для себе час являє світові таких яскравих «зірок», є, скляно і цілком поважаю...

Щодо того, як нас не притягують приїзди на поїзні поїзти (хоча б на фінальний матч) когось з депутатів. Може бути, не кожен з них згадав би слова власного гімну, але не виключено, що після «особистості присутності» вже не доводилося б спортивним працівникам і журналістам шукати якіхось втратених людей для підтримки очей, а в цьому світі істини спорт консолідує, спорт виконує величезну дидактичну місію, спорт примиряє, спорт виконує, спорт, нарешті, повповнює державну скарбницю...

Але що там «присутності»? Впевнено адаючи бар'єр за межами олімпійського чемпіонату, українська команда не ослезала за жодної поздовочної театрами, у той час як померлих, але мешкало команди інших країн, після кождої перемоги, навіть у попередньому турі, були обвішані факсами з підбадьорючими словами, у тому числі від високих осіб. У цьому немає нічого дивного, це так прийшло у виступи своїх і те, що спорт — це гідно представити свою країну, майже відрізняє ж приймає глава держави. Немає сумніву, що тільки невідкладні справи поки що не дають змогу Президенту України зустрітись із своїми співвітчизниками, які стали нашими друзями в Європі. Хоча навіть позбувшись думки, що відомий французький актор до мого часу не зміг приїхати, а приїхав би на дружній футбольний матч, був прийнятий вітальню.

Віа того, як оцінить наша країна те, що зробили для неї давня історія баскетболістів та їхні тренери, залежить ефективність підготовки до олімпійської Атанті. Невже в черговий раз будемо холодокровно дивитися всій піджажжати до інших країн наших «зірок»? Невже не знайдуться необхідні кошти для того, щоб найкраща команда Європи повноцінно підготувалася до головної спортивної події чотирьохріччя? Теплі слова, висловлені у привітанні баскетболістам Прем'єр-міністром України, а також міністром у справах історії, іншими офіційними особами, вселяють надію на те, що сумніваючись байкають до своїх спортивних «зірок» — і спортсмени, і тренери, які у будь-якій іншій країні вважалися б національним гордістю, буде, ариш-решт, зламано. Залишилося зачекати результатів.

Брно — Київ.

# Алло, Цюрих? Ми вас бачимо у чужому!

12 липня у Цюриху відбувся зібрання європейських клубних турнірів УЄФА. Прес-центр Федерації футболу України (ФФУ) і редакція «Голосу України» спільно з групою журналістів, керівників українських клубів, а також з журналістами, приїждженими з Цюриха. Журналісти миттєво можливість направили погоряті з представниками України, що сиділи у залі, де відбуваються зібрання.

Окрім презентації рекламного агентства «Україна спорт групи», цього дня відбулися представлення офіційних символів Федерації футболу України, Асоціації футбольних арбітрів України, чемпіонату й розграву Кубка України 1995—1996 рр., офіційних призи ФФУ. Крайшню арбітражу в сезоні 1995—1996 років і крайшню футбольному журналісту буде вручено призи «Золотий свисток» і «Золоте перо».

Загалом добре свідоме в спортивних журналістів, які потім розкажуть про нього чистіше, радіослухачам і телезглядачам. А чемпіонат країни серія команда виної ділі стартує 25 липня. Перше коло завершиться 4 листопада. Команди першої ділі розпочнуть матчів буде вручено призи «Золотий свисток» і «Золоте перо».

Залашлють три команди, а повповнює лише одна. Тобто у сезоні 1996—1997 року у вищій ділі залишиться 16 клубів.

— Як справи приїздом до Києва? — запитує Оля.

— Усе рік не був удома. Роботи багато, а мене можливості відлучати нашість. Як ж знаєш, що з маленького Юро — у Греції, а доросла Іра (дружина) постійно капає на нас. Отан і живемо. Дуже скучив за батьками, Києвом. Знаєш, як я його люблю! Другів, які, на щастя, не залишилися, користь побачити. Одне слово, приїхав у тижневу відпустку. Але за цей короткий час освітлук неосвіжне просто неможливо.

— До речі, скільки разів був у тата з мамою?

— Ага. Але вони не образилися.

— Що у тебе нового у житті, роботи?

— За сім місяців до завершення чемпіонату Греції очолюю один з невеличких клубів італійської «Юніон» — дебютанта вищої ліги, який перебував на той час на передостанньому місці у турнірній таблиці. Мене попросили спробувати врятувати команду. За перше коло «Юніон» набрав 8 очок, а в підсумку — 28. За три тижні до завершення чемпіонату ми вже виконали завдання і забезпечили місце в елітній ділі. Могли здобути більше очок. Але в зверхальних зустрічах я вивисав на поле переважно молодіж, яку хотілося перевірити. Це було дружнє, а дитинство рухатися, бачити, доводитися неслуго. Як вирішувати побутові проблеми? Як, зрештою, харчуватися?

— Ми з тобою дуже багато років, і ти повинен пам'ятати, якіми чудовими стравми в роки нашої молодості частувала нас мама.

— Справді, Батяро Захарівна — чудовий кулінар.

— Отож-бо, було в кого вчитися. І не поїрши, що все по хаті робили. І не поїрши, як в зрозумів, готувати?

— Звичайно. М'ясо готують, рибу, борщі українські варю. Зрозумію, що до маминого діти їли, дотримуюся. Іринці подобались. Мама жила б майжати хатню робити. Але відмовився. Вправляюся з донькою без чийсь допомоги. От тільки прасувати не змію. І, знаєш, жита жита мене цілком влаштує.

— Тоді жакі твої сніди на снід клубу? Як його фінансові можливості?

— Гадаю, що місце, яке носив «Юніон», не відповідає його фінансовим можливостям. Наш президент — багатий і незалежний. Клубові досте не тільки. Ажже ринку, а з тренерами не вгадували, то селекційну роботу провалявали. Напрабили коби задоволю. Ой і тепер у нас перебір з молодими. В той же час не вистачає досвідчених виконавців. Радію,





# Інформація про вилуск акцій

## другої емісії акціонерного товариства «Донецький м'ясокомбінат»

### 1. Характеристика емітента

1.1. Акціонерне товариство «Донецький м'ясокомбінат» засноване 25 січня 1992 року та зареєстроване 27 січня 1993 року за адресою: Україна, 340059, м.Донецьк, проспект Ліліча, 105.

1.2. Предметом діяльності товариства є:

- переробка худоби та птиці;
- виробництво м'яса, м'ясопродуктів, лікарських препаратів;
- торгівельно-закупівельна діяльність.

1.3. Результати фінансової діяльності підприємства за останні три звітних періоди акції наведено в таблиці, що додається.

1.4. Бухгалтерський баланс за останній квартал станом на 1.04.95 року наводиться нижче.

1.5. Статутний фонд АТ «Донецький м'ясокомбінат» становить 309.160.000,000 (триста дев'ять мільйонів сто шістдесят тисяч) карбованців. Статутний фонд сфінансовано повністю.

1.6. Кількість службовців, які працюють на підприємстві, становить 1312 чоловік.

1.7. Керівництво АТ «Донецький м'ясокомбінат» має великий досвід роботи в галузі м'ясопереробки. Голова правління — ПРОХОРОВ Микола Михайлович, 1936 року народження, акціонер Донецького інституту радянської торгівлі, працює на комбінаті 37 років, пройшов шлях від робітника до директора.

Голова наглядової ради — Воронцов Тамара Дмитрівна, 1939 року народження, акціонка Одеського технологічного інституту харчової та холодної промисловості, працює на комбінаті, 37 років на інженерних посадах, з 1969 року — начальником сектору переробки худоби.

Головний інженер — Харитонов Борис Борисович.

Головний бухгалтер — Майко Людмила Миколаївна.

### 2. Опис ділової активності емітента

2.1. АТ «Донецький м'ясокомбінат» є одним з найбільших виробників м'ясопродукції. Основна продукція — субпродукти виробництва та реалізації продукції наводиться нижче в діючих цінах за відповідний період:

	1994 р.	1993 р.	1994 р.	4 кв. 1994 р.	1994 р.	1993 р.	1994 р.	4 кв. 1994 р.
Кількість виробів	200	1987	40968	26712	22402	14038	9403	1280
в тому числі: свині	1471	1784	29673	14028	10778	201	2112	781
свинина	142	1214	40238	48193	14046	1102	840	201
м'ясопродукти	288	3502	58885	27308	1584	1480	803	88
тваринні продукти	137	8009	10877	28810	587	481	577	58
тваринні продукти	200	1786	23862	11090	282	284	282	28
субпродукти	210	1134	1234	103	49	102	112	34
інші вироби	22,0	1101	7204	5804	1480	1278	914	121
м'ясо	108,0	11977	305114	140386	19878	22148	9889	1088
жир	22,0	1238	3154	1486	1987	854	424	102
Остаточні залишки на	12,0	871	1480	2358	1987	1280	1008	188
виробничих запасів	19,0	10284	88130	53039	2378	1637	2017	407
м'ясо	19,0	10284	88130	53039	2378	1637	2017	407
м'ясопродукти	19,0	10284	88130	53039	2378	1637	2017	407
тваринні продукти	19,0	10284	88130	53039	2378	1637	2017	407
інші вироби	19,0	10284	88130	53039	2378	1637	2017	407
м'ясо	19,0	10284	88130	53039	2378	1637	2017	407
жир	19,0	10284	88130	53039	2378	1637	2017	407
Остаточні залишки на	19,0	10284	88130	53039	2378	1637	2017	407
виробничих запасів	19,0	10284	88130	53039	2378	1637	2017	407
м'ясо	19,0	10284	88130	53039	2378	1637	2017	407
м'ясопродукти	19,0	10284	88130	53039	2378	1637	2017	407
тваринні продукти	19,0	10284	88130	53039	2378	1637	2017	407
інші вироби	19,0	10284	88130	53039	2378	1637	2017	407

2.2. Продукція комбінату сертифікована, має дипломи якості (внутрішні характеристики) продукції. Делікатесна продукція комбінату має світане значення, експортну якість, а також, як харчову.

2.3. Технологічне обладнання комбінату, середня справчливість якого 30%, розташоване в шести промислових корпусах. Загальна територія, на якій розташований комбінат, 17,2 га.

### 3. Дані про емісію цінних паперів

3.1. Рішення про випуск цінних паперів прийняте збором акціонерів 29 червня 1994 року, протокол № 8, 6.

3.2. Фінансові ресурси, залучені від емісії, складують використати на:

- збільшення обсягів закупівлі сировини;
- розширення асортименту продукції;
- розвиток збутової мережі підприємства.

3.3. Акціонерне товариство «Донецький м'ясокомбінат» оголошує відкритий вилуск акцій.

Статутний фонд емісії становить 123, 663, 750000 (сто двадцять три мільярди, шістьсот шістдесят три мільйони сімсот п'ятдесят тисяч) карбованців, що становить 40% статутного фонду.

Кількість акцій, що випускаються — 117776 штук.

3.4.

3.5. До випуску пропонується акції трьох серій:

серія ДМК-А з номерами від 1 до 94219

серія ДМК-Б з номерами від 94220 до 105997

серія ДМК-С з номерами від 105998 до 117776

3.6. Початок продажу акцій — 26 червня 1995 року.

Приняття продажу акцій — 26 грудня 1996 року.

Продаж акцій здійснюється за адресами:

м.Донецьк, проспект Ліліча, 105.

м.Київ, вул.Путківська, 32 (тел.228-31-69; 228-78-33).

3.7. Акції розміщуються пакетами серед недержавних юридичних осіб та громадян. Для придбання акцій громадянам треба мати свій паспорт.

Юридичним особам забороняється використовувати для придбання акцій бюджетні кошти.

Після повної оплати вартості заявлених акцій у ході відкритої перекладки акціонер отримує сертифікат, який згодом обмінюється на акції акціонерного товариства.

3.8. Продавцем цінних паперів АТ «Донецький м'ясокомбінат» є інвестиційна компанія «Сарніст», яка має ліцензію № 532 Міністерства фінансів України.

Курсова вартість акцій становлюється компанією «Сарніст».

3.9. Акціонери, які придбали прості іменні акції, мають право голосу на загальних зборах акціонерів відповідно до кількості придбаних акцій. Одна акція дає право одного голосу.

Акціонери мають право участі в органах управління акціонерного товариства, на отримання дивідендів, на придбання цінних акцій наступних випусків за умовами, визначеними загальними зборами акціонерів.

Акціонери, які придбали більше 6% загальної кількості акцій, зобов'язані повідомити про таке придбання емітента.

3.10. Рішення з питань прийняття або відхилення перекладки, яка проводиться (не проводиться) планового обліку, приймається загальними зборами акціонерів або правлінням акціонерного товариства.

4. Порядок виплати дивідендів

4.1. Дивіденди за акціями другого випуску сплачуються один раз на рік, після завершення фінансового року, після проведення загальних зборів акціонерів не пізніше 31 березня року, наступного за поточним фінансовим роком за адресою: 340059, м.Донецьк, проспект Ліліча, 105.

Операції з цінними паперами та депонування здійснюють за адресою, за якою випускаються дивіденди.

4.2. Розмір дивідендів визначається рішенням загальних зборів акціонерів від частини прибутку, отриманого протягом поточного фінансового року, та з урахуванням необхідності формування фондів розвитку, що створюються акціонерним товариством.

5. Перелік та результати першої емісії

6.1. Перша емісія акцій була здійснена під час приватизації підприємства.

100% акцій першої емісії викуплено, а їх вартість становить загальну суму: 200000000 (двадцять мільйонів) карбованців.

У ході першої емісії було випущено 24179 тис. штук простих іменних акцій, у тому числі 100% акцій перебувають у власності керівництва підприємства.

7. Підприємство «Волинтурист»

пропонує чудовий відпочинок на мальовничому березі озера Світязя в парості «Паньків озера». Відпочинок і мисливство природними факторами з фізкультурно-оздоровчою фізкультурною та іншими оздоровчими заходами. Невисока ціна, хороша побутова умова — все, що Вам потрібно, щоб оздоровити себе і своїх дітей в період із травня по вересень включно. Рекомендовано відпочивати і мислити в нас тих, хто постраждав від червонощого лика. Привітати турістів — 20 днів.

Чекаємо на Вас!

Пропонуємо також:

— туристсько-комерційні маршрути в Польщу, Угорщину, Туреччину, Ізраїль, Італію, Німеччину, Голландію, Китай, Грецію, Єгипет, ОАЕ;

— экскурсійні маршрути по історії України;

— відпочинок на курортах Болгарії та Греції;

— регулярні воєви в Польщу, Угорщину, Чехію, Болгарію.

Наша адреса:

Луцьк, пр.Президента Грушевського, 33.

Телефони: 3-44-40, 3-25-00, факс 3-15-14.

АО «Кон-Текст» починає підписку з 30.06.95 года на акції першого випуску по адресу: 310121, Харків, пер.Лопанський, 2. Обсяг суми збитків 200000000 (два мільярда) грн. Номінальна ціна акції 100000 (сто тисяч) грн. Обсяг акцій 20000 (двадцять тисяч) штук.

Арбитражний суд Дніпропетровської області розглядає дело № 62-52 «о банкротстве производственно-коммерческой фирмы «Діна в К», а також по адресу: Дніпропетровськ, ул. Плеханова, 40, кв.2, расчетный счет 644203 в АКБ Дніпропетровський фінанс «Діна», МФО 3000567, директор Мельник Василь Іванович.

Претензії кредиторів і заявляються списовуються в місячний строк со дня опубликования объявления.

Арбитражний суд Києва порушив справу про банкрутство науково-виробничої фірми «Мета» (Київ-135, проспект Перемоги, 4, 1-й поверх) № 467713, МФО 3000567/703 в АКБ «Діна» (Київ).

Проміж кредиторів звертатися в місячний термін за адресою: 252030, Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-Б, тел.216-05-22.

Газосварка без карбидів!

У Вас проблеми з карбидом, кислородом, ацетиленом?

Не беда, обращайтесь к нам. Мы производим промышленные электролитно-вольные газосварочные установки

ТЕРЕ-1.5Т

Толщина свариваемого металла 0,5 ... 5 мм.

Выход газовой смеси 1500 л/час.

Максимальная потребляемая мощность 3 Квт

Обеспечиваем гарантийное и послегарантийное обслуживание

Звоните: г. Харьков (0572) 23-0127

факс (0572) 12-2876

г. Киев (044) 483-12-59

Почта: 310115 Харьков-115, а/я 3151

Пожалуйста установите фирму «Мехлово»

заменяю акцидентный сводный пост!

8 липня 1995 року. № 125 (1125)

ГОЛОС УКРАЇНИ

# Ліс — скарбниця щедра

**С**ЬОГОДНІ багато ведеться розмова, дискусії, суперечок навколо питання, хто повинен бути господарем лісу. Одні вважають, що всі ліси України мають належати тільки державі, інші схиляються до думки, що і в ціх лісах народного господарства мають право на існування різні форми власності. Певно, можуть бути і спеціалізовані міжгосподарські підприємства. Тим більше, що це право належить Земельній і Лісовій кодексами України. На Волині більше 200 тисяч гектарів лісової площі закріплено за міжгосподарськими підприємствами та спеціалізованими міжгосподарськими підприємствами. За двадцять років від їх створення всі ці підприємства працювали без будь-яких державних дотацій. І показники господарювання не гірші, ніж у держлісгоспах.

Одне з найбільших не тільки на Волині, а й в Україні спеціалізованих міжгосподарських підприємств — Ковельське підприємство «ЛТУ», якому виповнилося двадцять років з часу заснування. Звичайно, проблем і в нас вистачає. Але їх колектив вирішує сам. Не хочу хвалитися. Тільки з упевненістю скажу, що і в наших важких економічних умовах можна і потрібно господарювати.

Посудіть самі. У Ковельському лісовому господарстві займає площу більше 43 тисяч гектарів. Рішенням облікового комітету в минулому році з Північного ліського господарства нам передано 10 тисяч гектарів лісів та угідь. Маємо п'ять озер, власний лісовий розсадник, пасіку, займаємося заготівлюю і переробкою плодів та ягід, збираємо лікарські трави... Але головний наш напрям — охорона і заповід лісу, догляд за ним, створення нових насаджень. Тільки за останніх декілька років ми посадили більше 700 гектарів нового лісу.

Підприємство з кожним роком нарощує виробничі потужності, урізноманітнює асортимент продукції. Щорічно від рубок догляду одержуємо не менше 30 тисяч кубометрів деревини. Вважу для прикладу минулий рік. Колектив заготовив 2453 метри кубічних ділової деревини. З них 1500 кубометрів реалізовано підприємствами та організаціями району. Відбувалося ліс за діловими цінами. Більше 13 тисяч кубометрів продано для населення. Майже кожному ліськогосподарському колективу району відпущено безкоштовно 10 кубометрів ділової деревини.

Місце фінансове становище дає нам можливість займатися і іншою благодійницькою діяльністю.

У своїй роботі ми зростаємо не тільки інтереси району й області, а й інтереси нашої держави. Коли ставало суцільно з постачанням критичного лісу для шахт України, ми тут же вирішували практичну допомогу. Не забуваючи на те, що не всі шахти можуть розвиватися з нами за ліс, ми реультируємо поставками ліс потреби держави. За рік це більше 7 тисяч кубометрів критичальних столяк. Включаючи вазми нам дають пугілля, яке ми продаємо населенню району. Отже, і в цьому є вигода.

Наше підприємство відомо далеко за межами України своєю виробом з дерева, лісу і соломи. Мистецький майстер виробляє деревні ремісла мистецтва. У місті цихх 200 майстрів виготовляють більше 50 вафельних виробів з лози і соломи, які мають великий попит у Росії, Білорусії, Німеччині, Польщі, США, Чехії, Словаччині та інших країнах світу. А недавно ми створили цех з художнього оформлення офісів. І маємо чимало замовлень.

У нас робота поставлена так, що кожен вирій з лісу чи соломи — це своєрідний творчий твір. Ліс — спеціальність. Маємо 30-гектарну плантацію, на якій вирощуємо 16 видів лози. Відправована і агротехніка її вирощування. Така ось асоціативна робота для людей добрих робіт. Високою абсолютно всі техніко-економічні показники. В минулому році, наприклад, підприємство відарбувало в місцевий бюджет 3,5 мільярда карбованців. Прийняв на роботу більше 50 робітників. Тепер скажіть, збав так підприємство не має права на існування? За всі роки ми не вкази і державі жодного карбованця.

Але це не все. Ми повинні продовжити це краще. Сьогодні працює з саджанцями лісу. Нам потрібна й передові технології зарубіжних країн з догляду і використання лісу. Довіряю собі, який переконаний, що в нас все найкраще. Але це не завжди так. Майже немає в нас техніки для догляду за лісовими культурами. Зарубіжні дорота, потрібна валюта. Думачи про заправний ліс, ми повинні робити все для того, щоб наш ліс був не тільки високопродуктивним, а й родючим. А для цього треба лісовиснаєму перестати на селекційно-генетичну основу. І в державі, і в міжгосподарських підприємствах.

Я за те, щоб у нашої держави були різні форми власності при використанні лісу. Нехай будуть державні, міжгосподарські, приватні ліси. Але обов'язково, щоб ліс мав господаря.

Павло ШУМИК, головний інженер кувельського спеціалізованого міжгосподарського підприємства «ЛТУ».

## Наталя ХМЕЛЬНИЦЬКА, журналіст Україниці з усього світу — Україні

Гуманітарна, моральна та інтелектуальна допомога населенню, насамперед його найбільш соціально захищеній частині, — ось мета Суспільної служби України, яка існує вже понад три роки. Це добровільна організація на громадських засадах, діяльність якої охоплює всю територію України. Керівним органом Суспільної служби України є головна управа. Вона охоплює і координує діяльність 81 осередку, розміщеного у всіх областях України та в Києві. Вони проводять спільні акції з аналогічними організаціями українців Канади, Франції, Америки та інших країн.

Так, цього року вже втретє організовують оздоровчі табори для дітей у Косові в Карпатах. Реалізується програма «Формуєш без кордонів» спільно із французькою організацією, яка допомагає в отриманні медикментів для лікарів Тернопілля. Триває реалізація загальної програми «Горнолазіння», «Діти в поштарі» і т.д. З метою відкриття національного літнього відпочинку програмі сприяння відкриттю українських шкіл на півдні України, проведення наукових занять, різних культурницьких акцій і т.д.

Діяльність суспільної служби у проведенні добровільних акцій багата в чому переплітається з роботою Кабінету міністрів України, органами місцевої влади, різних партій та рухів, релігійних організацій. Значну частину коштів для роботи Суспільної служби України виділяє Канадська Центральна.

На другому з'їзді, що відбувся і 2 липня в Києві в Будинку кіно, було заслухано звіт голови, членів головної управи про діяльність суспільної служби протягом трьох років. Після тривалих дискусій щодо звіту обрано керівний склад головної управи, головною особою знову став Богдан Федосюк.

Окрім представників суспільної служби з усіх областей України, були також гості з країн, де живуть українці — Голова Світової ради Суспільної служби Світлоного конгресу українців Ольга Деміна із Канади, заступник президента Сантоного конгресу В.Варга, голова ФІПІ Суспільної служби українських канадців Ірина Стальська і т.д.

З метою підсилення фахової підготовки керівників суспільної служби навільним часом планують розпочати семінари з навчання.

### Реклама

**PMc**

Консалтинг по Кадрах та Менеджменту - Міжнародна Лтд

Наш клієнт - це один із світових лідерів в області охорони здоров'я та фармацевтичної промисловості. Завез він готується активно розвивати свій бізнес в Україні і йому необхідні

**Територіальні Бізнес-Менеджери**

для Києва, Донецька, Львова, Харкова, Одеси та Дніпропетровська

Вони повинні бути у віці від 25 до 35 років з добрим університетським рівнем освіти. Найголовніше те, що вони повинні мати комунікативні та взаємоперсональні здібності, працювати за особистою ініціативою, з великим бажанням до розвитку кар'єри в комерційному світі.

Ми приймаємо чоловіків та жінок не ці посади. Якщо ви розмовляєте англійською мовою - це велика перевага, так само як і досвід в області медицини та фармацевтики. Так чи інакше, нам потрібні талановиті та комерційно свідомі люди, які відвізняються наполегливістю та ентузіазмом, і які в змозі навчатися та розвивати свої здібності для того, щоб допомагати нашим клієнтам та їх дистрибуторам в створенні кращого бізнесу. Ми пропонуємо Вам дуже добру заробітну платню, чудові робочі умови, мовину від компанії та можливість зробити міжнародну кар'єру з широким відомою у всьому світі компанією.

Якщо ви бажаєте подати заяву на одну з цих посад, звертайтеся, будь ласка, до містера Володимира Гежи

Фірма "PMC International Ltd" (Пі-Ем-Сі Інтернейшенл Лтд)

252010, Київ-10, вулиця Аніщенко, 3.  
Телефон: 8044 29 01 577

Берлін \* Братислава \* Бухарест \* Будапешт \* Дублін  
Лондон \* Москва \* Прага \* Софія \* Відень \* Варшава

## За кордоном є спадок. Можливо, для Вас...

**Україноюрколегія**  
(252034, м. Київ,  
вул. Золотоворітська, 2-а)

**У справах про спадщину розшукує родичів  
Померлих у Канаді:**

Джона Антона Полак, який народився 1909 р. в с.Сімізе в Польщі чи в Західній Україні, батькам якого були Матвій Полянич і Ліза, з дому Вероні.

Матвій (Моріца, Мойш, Мотла) Меєрович Барабаша, який народився 1894 р. в Австрії, і його дружина Добрин Шимоківна Гольдентру.

Ларрі Завеліца (Завеліца), батько якого Павло Завеліца народився в Україні в Росії, а матір звали Анна, в дівоцтві —

Тетяна Огієнка, яка народилася 1914 р. в Польщі чи Західній Україні, батьками якої були Микола і Люба Судилковські.

Івана Дрозда, який народився 1893 р. в Україні.

Іоєфрими Розичко, який народився 1907 р. в Польщі чи Західній Україні, батьками якої були Марієн Квєтковські і Казімера Стефанська.

Михайла Паласка (Паласка), який народився 1914 р. в Україні чи Росії.

Петра Дзядика, який народився 1917 р. в Україні і в якого був брат Іван в Німеччині.

**Померлих у США:**

Ліни Дюринг, в дівоцтві Вайнштейн, 1909 р.н., батько якої Христіан Хаф Вайнштейн народився 1872 р., а мати Фріма Лєв, в дівоцтві Білітц, в 1864 р., обоє в Бродках.

Юлії Гузеї (Гузій), батько якої Василь Гузеї народився в 1893/94 рр. в С.Голішчині, Галіції, а матір звали Вікторія, в дівоцтві Баран.

Миколу Черняка, батько якого Володимир Павлович Черняк народився в Харкові приблизно 1897 р., а мати Марія, в дівоцтві Вакулєнко Марія Кирилівна, — в Білгороді 1906 р.

Естер Марголіної, дочка сина П'єлімнінці Фані Литвак, в дівоцтві Фані Марголіної, яка була лікарка.

**Зацікавлених осіб, а також осіб, які відомі місце проживання розшуканих, просимо повідомити про це Україноюрколегію: Київ-34, вул. Золотоворітська, 2-а, тел. (044) 224-16-67, факс (044) 229-28-35.**

